

El gegant del pi

SINOPSI

En Pau és un home de 33 anys, l'edat de Crist. S'acaba de comprar un pis amb la seva dona al barri del Raval de Barcelona. És feliç amb la seva feina i la Judit. S'estimen, es miren amb amor i tendresa mentre van treient de les caixes tots els objectes i els col·loquen al seu lloc: un cartell de Tortell Poltrona, un electrocardiograma, fotos, fotos de família feliç; un dinar de Nadal, Setmana Santa, un salt a la piscina... recorda com estimava el seu avi. El seu avi era franquista.

CONTINGUTS

El gegant del Pi és una monòleg escrit per un actor, Pau Vinyals, i en aquest cas interpretat pel mateix autor. És un procés de creació per trobar les paraules de tots els silencis que habiten una família, un poble. Un viatge del poble a la ciutat i de la ciutat al mig del bosc i del bosc al menjador de casa. De l'espai públic al privat. El gegant del Pi és una autoficció de l'herència rebuda, d'un intent per encarar la construcció d'una llar. Què ha fet la meua família per defensar les seves propietats? De què seríem capaços per defensar casa nostra? Què fariem per salvar un fill?

La tribu pot servir per ajudar-nos mútuament o per agafar les armes i lluitar contra l'altre. Ens fa por i temem que ens prenguin el que creiem que és nostre, el que ens pertoca. Poques vegades ens preocupem realment per si estem ofegant l'altre. Ens fa massa por morir, veure morir els nostres i en aquest acte de salvació trepitgem el que ens fa nosa. Aquesta peça parla del feixisme que irremeiablement portem dins.

El meu avi va morir quan jo tenia 10 anys. El recordava meravellós i ple d'amor, com un home que sabia escoltar i estimar. Un dia, la meua mare, com qui no vol la cosa, em va explicar que als 28 anys, durant la Guerra Civil, havia decidit lluitar al bàndol franquista. En aquell moment, encara ben petit, em va semblar anecdòtic, que no tenia res a veure amb mi. Amb el temps, però, aquest fet m'ha generat una distància dolorosa amb el seu record. És de fet, aquesta confessió la catalitzadora del qüestionament de la meua identitat, l'educació rebuda, de les bases per construir el meu futur, per assentar els meus valors i gestionar els meus privilegis.

"Hem de tenir clar que aquí, incontestablement, masses creixents busquen una sortida a les esfereïdores necessitats d'aquest temps."

Clara Zetkin

POSADA EN ESCENA

L'espai escenogràfic no serveix de context ficcional per a la història explicada, sinó que reforça la teatralitat de la trobada entre l'actor i el públic. Una ordenació escènica d'objectes que generem un cosmos particular el qual només pren sentit en l'ara i l'aquí, a cavall de la instal·lació artística i els objectes escènics.

La música serveix de mitjà expressiu per explicar les atmosferes emocionals, pensaments que van més enllà de les paraules. I alhora pren la forma d'una banda sonora que acompanya una vida.

Pau Vinyals Dalmau
Dramaturg, director i actor

Pau Vinyals Dalmau és llicenciat en Art dramàtic per l'institut del teatre de Barcelona. Els seus últims muntatges han estat: Orsini de Companyia Solitària dirigit per Xicu Masó al TNC, Suite Toc número 6 de les Impuxibles a la Sala Beckett, L'Hostalera dirigida per Pau Carrió, Filla del seu pare dirigit per Pau Miró, Les noces de Fígaro dirigida per Lluís Homar, Hamlet per Pau Carrió al Teatre lliure, Zona Franca per Israel Solà a la Muntaner.

També ha format part dels repartiments de L'Art de la Comèdia dirigit per Lluís Homar al TNC i de El somni d'una nit d'estiu dirigit per Joan Ollé al TNC on feia el personatge de Puck. Durant els seus 10 anys de carrera ha estat dirigit per: Oriol broggi, Llatzer García, Alícia Gorina, Carles Fernàndez Giua, Cristina Clemente, Toni Cassares, Jordi Prat i Coll, Josep Maria Miró Coromina, Jordi Faura... Pel que fa a audiovisual destaquen 45 Revoluciones de Bambú producciones, la tercera temporada de Merlí a tv3, Ull per ull de Mar Targarona, El Crac...

Júlia Barceló
Directora

Júlia Barceló. Actriu, directora i assessora de vers. Llicenciada en Art Dramàtic en l'especialitat d'interpretació de text a l'Institut del Teatre. Formació en teatre del Siglo de Oro (veu, dicció castellana, interpretació i expressió corporal) per la CNTC (Compañía Nacional de Teatro Clásico).

Destaquen els treballs com actriu: "Sopar amb batalla" de Jordi Casanovas, "Orsini" d'Aleix Aguilà, dirigida per Xicu Masó; AÜC, obra de creació de Les Impuxibles (Clara Peya i Ariadna Peya) i Carla Rovira. Filla Del Seu Pare, direcció de Pau Miró. "L'Hostalera" de Carlo Goldoni amb direcció de Pau Carrió. "L'Avar" de Molière, amb direcció de Josep Ma. Mestres. Ajudant de direcció a "Richard III and They've Never Heard Of Love" de Bàrbara Mestanza, Paula Ribó i Jason Trucco, direcció de "Goldilocks" de Jaume Viñas, Segon Premi de la beca Despertalab.

Judit Colomer Mascaró

Escenògrafa

Judit Colomer Mascaró és graduada en disseny d'espais a Eina, Centre Universitari de Disseny i Art de Barcelona el 2013. El 2014 obté el Màster en Estudis Teatral (MUET) a l'Institut del Teatre i la UAB. Des del 2014 és doctoranda en Estudis Teatral amb una tesi entorn la naturalesa particular de l'objecte escènic.

Les últimes creacions escenogràfiques han estat per FAM de Les Impuxibles (Mercat de les flors) i Heroïnes o res dirigida per Ivan Morales (TNC). A més de Testimoni de guerra de Pau Carrió (TNC), Avinguda Nacional dirigida per Martí Torras (Beckett), Mi nombre es alguien o cualquiera de Laura Vago (Teatre Lliure) a part de Todas las flores de Bárbara Mestanza, Instrumental dirigida per Iván Morales, Orsini dirigida per Xicu Masó i Suite TOC nº de Les Impuxibles. També ha dissenyat escenografies per peces com El percebeiro de David Menéndez, Goldilocks i Ànsia dirigides per Júlia Barceló, Galileu dirigida per Carme Portaceli, Filla del seu pare, dirigida per Pau Miró, entre altres.

Arnau Vallvé

Dissenyador de l'espai sonor

Arnau Vallvé Sociés. Nascut el 1983. Músic, compositor, productor. Membre de la banda catalana "Manel".

Com a productor musical ha treballat en bandes com: Bremen, Sense Sal, The Seihos, RAN RAN RAN, Espaldamaceta, 4hivers, Boye.

Música original dels espectacles: Victòria d'Enric V, 2014 i Nit de reis, 2017, dirigides per Pau Carrió. Les Super-tietes, 2015, dirigida per Mònica Bofill.

Direcció musical de l'espectacle L'hostalera, 2017, dirigida per Pau Carrió.

Espai sonor de l'espectacle Constantino Martínez Martínez, último habitante, 2016, dirigida per Andreu Martínez.

Joan Ros
Figurista

Lleida, 1992. Amb 19 anys va començar a treballar a Martin Lamothe com a director de la línia masculina, presentant en la Cibeles Fashion Week. Amb el seu projecte final va ser seleccionat per a presentar la seva col·lecció a Modafad. L'any següent va guanyar el premi a millor dissenyador emergent atorgat per la Generalitat de Catalunya. Després de presentar dues col·leccions a la 080 Fashion Week va ser acceptat al Màster de Moda Masculina de la Central Saint Martins (Londres). Allà va treballar com a assistent de Stefan Cooke i va finalitzar la seva formació presentant col·lecció a la London Fashion Week, i essent guardonat amb la L'Oreal Professional Scholarship. Al finalitzar els estudis va treballar com a dissenyador de la línia masculina COS. Més tard va treballar per a Doutzen Kroes a Milà, i actualment és el director creatiu de Armand Basi, coordinador del departament de Moda de l'universitat Bau i doctorant en disseny de moda.

En l'àmbit teatral i de la dansa, és el dissenyador del vestuari de Todas las Flores (dir. Bárbara Mestanza, Sala Beckett, 2020), Japan (Mabel Olea, Mercat de les Flors, 2020) i The Big City (Mabel Olea, Casa Aymat, Konvent PuntZero, Festival TNT, 2020-21).

Laura Vago

Assessora de moviment

Es coreógrafa, dramaturga, bailarina y docente. Se formó en danza clásica, contemporánea, teatro y ciencias médicas. Licenciada en Composición Coreográfica/Artes del Movimiento por la Universidad Nacional de las Artes (Buenos Aires). Bailarina de la compañía de danza del Instituto Universitario Nacional de Arte (Buenos Aires). Estudió dramaturgia y teatro con Mauricio Kartun, Mariano Saba e Ignacio Apolo (Buenos Aires).

Ha participado como intérprete, creadora y directora en diferentes obras, destacando: Desconcierto para piano y orquesta presentado en Taller Ferrari, del artista plástico León Ferrari; Territorio de cruce, performance e instalación visual junto con los artistas Celina Jure, Martin Mele, Mariana Bellotto, presentada en el Instituto Cervantes de Tokio y en Corea del Sur, y Campo Minado, con dirección de Rubén Szuchmacher.

Júlia Simó Puyo
Productora

Júlia Simó és llicenciada en Comunicació Audiovisual a la Universitat Ramón Llull. Exerceix des de 2014 com a productora teatral. L'any 2017 funda el Teatre La Gleva juntament amb Bárbara Granados i Albert de la Torre.

L'any 2018 crea la productora teatral Amici Miei Productions SL des d'on ha realitzat produccions com ara: Tránsitos (2020), en coproducció amb el Grec Festival de Barcelona, Espacio Callejón (Argentina), La Contracultural (Uruguay) i Iberescena; Richard III and they've never heard of love (2019) en coproducció amb el Festival Grec i La Mama Experimental Theatre de Nova York, La Mujer más fea del Mundo d'Ana Rujas i Bárbara Mestanza, representada a la Sala Atrium i el Teatro Pavon Kamikaze, en gira per Espanya i properament programada al Matadero - Naves del Español, entre moltes d'altres. És també productora de la companyia Los Montoya - Iván Morales.

DISTRIBUCIÓ

Guillem Albasanz

+35 678 951 424

amicimieiproduccions@gmail.com